

ခေတ်သစ်မပဋ္ဌာ

အိမ်နိုင်း (oasis)

"စောင်ပုခက်ကို ခေါင်မှာ ချိတ်လို့ XXX သားလေးအိပ်တဲ့ ဘုံဗိမာန် XXX မေမေတေးသံ နာခံရင်းနဲ့ မျက်တောင်မှေးပေါ့ အိပ်မက်ပြန် XXX"

လကွယ်နေ့ အချိန်ကား ညဆယ့်တစ်နာရီခန့်။ လွမ်းမောဖွယ်ရာ သားချောတေးသံက သပြေတောရွာ ရွာလယ်လမ်း တစ်လျှောက် တဖြည်းဖြည်း ပျံ့လွင့်လာသည်။ လပြည့် လကွယ်ဆို ညဆယ့်တစ်နာရီ ထိုးတိုင်း ဒီသီချင်းသံက ပုံမှန်ကြားနေကြ။ သီချင်းသံနဲ့ အတူ ဆံပင်ဖားလျား ချထားသည့် ဖြူလွလွ အရိပ်တစ်ခုက ရွာလမ်းတစ်လျှောက် တဖြည်းဖြည်း လျှောက်လှမ်းကာ ဝင်ရောက် လာလေသည်။ ထိုပုံရိပ်၏ ရင်ခွင်ထဲမှာ လည်း တစ်စုံတစ်ခုကို တယုတယ ပိုက်ထွေးထားလျက်။ သေချာ သတိထား၍ ကြည့်မည်ဆိုပါက ထိုဖြူလွလွအရိပ်၏ ရင်ခွင်ထဲရှိ အရာမှာ ကလေးရုပ်ကလေး တစ်ရုပ်ပါပေ။

သပြေတောရွာ တစ်ရွာလုံးကတော့ အိမ်တိုင်း အိမ်တိုင်း မီးအမှောင် ချလျက် ကလေးမှ အစ ခွေးအဆုံး တုတ်တုတ်မှ မလှုပ်ရဲပဲ ငြိမ်ကုပ်နေကြသည်။ ဆံပင်ဖားလျား ချထားပြီး ကလေးရုပ်ကလေးကို ပိုက်ထားသည့် ထိုဖြူလွလွပုံရိပ်မှာ တော့ သီချင်းဆိုရင်း ရွာလမ်းတစ်လျှောက် လေးငါးခေါက် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်အပြီးမှာ တော့ ရွာပြင်သို့ တဖြည်းဖြည်း ပြန်လည် ထွက်ခွာ သွားခဲ့လေပြီ။ သီချင်းသံလုံးဝ ပျောက်ကွယ် သွားပြီဆိုမှ တစ်ရွာလုံး သက်ပြင်းရဲရဲချကာ စိတ်

အေးလက်အေး အိပ်ရာဝင်ရဲ ကြတော့သည်။ ။

လွန်ခဲ့သောငါးလခန့် ...

"မိန်းမရေ ငါတောင်ပေါ် သွားတော့မယ်ဟေ့ ဒီတစ်ခေါက် မြန်မြန် ပြန်ဆင်း လာခဲ့ပါ့မယ်ကွာ။ ငါ့မလည်း မွေးဖွားစရိတ် ရှိသေးလို့ သာ သွားရတာရယ် မင်းက ကိုယ်ဝန် နေ့စေ့လစေ့ကြီးနဲ့ ငါသိပ်ပြီး စိတ်ချ တာ မဟုတ်ဘူး ရယ်"

"စိတ်ချပါ ကိုရင်အေးရယ် ကျုပ်ကို ဘာမှ ပူမနေနဲ့ ဘေးအိမ်က အ ရီးမြတို့ အေးမတို့ လည်း ရှိတာပဲ တစ်ခုခုဆို ကျုပ် လှမ်းအော်လို့ ရနေ တာပဲဟာ သူတို့ ကလည်း လာလာကြည့်ပေး ကြပါတယ်တော့ ပြီး ကျုပ် မွေးဖို့ ကလည်း လိုပါသေးတယ် တော်သာ ဂရုစိုက်သွားပါ ကျုပ်အတွ က် ဘာမှ ပူမနေနဲ့ "

"အေးပါကွာ ငါလည်း အရီးမြတို့ ကို မင်းကို ဂရုစိုက်ပေးဖို့ သေချာ မှာ ခဲ့ပါဦးမယ် ငါလည်း ဒီတစ်ခေါက် ဝါးတွေ မြန်မြန်ခုတ်ပြီး မြန်မြန် ပြန်လာပါ့မယ်ဟ သွားပြီ မိန်းမရေ" ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ သူမ နဖူးလေးကို နမ်းကာ ထွက်သွားသော ခင်ပွန်းသည် ကိုအေးကိုကြည့်ပြီး လှမေတစ် ယောက် ပြုံးလိုက်မိသည် ။ ငယ်ကတည်းက တစ်ကောင်ကြွက် ဘဝဖြင့် အထီးကျန်စွာ ကြီးပြင်းလာခဲ့ရသော လှမေတစ်ယောက် ကိုအေးနှင့် အိမ်ထောင်ကျခွင့်ရတာ အရမ်းကို ကံကောင်းခဲ့သည် ။ ကိုအေးက သိပ်ကို ချစ်တတ်သည် ။ မိမိအပေါ်ကိုလည်း ဂရုစိုက်လိုက်တာ လွန်ပါရော။ ခုဆို သာယာ ချမ်းမြေ့သော သူတို့ ဘဝလေးထဲသို့ မကြာမီ ဆည်းလည်း လေးတစ်ခု ရောက်ရှိ လာတော့မည်။ မိသားစု ပျော်ရွှင် ရယ်မောသံတွေ

သားချောတေးသံတွေနဲ့ ဝေစည်လာတော့မည့် မိသားစုပုံရိပ်လေးကို တွေးမိတော့ လှမေ ကြည်နူးကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက် မိလေသည်။ ။

"ခွမ်း"

ဘုရား သောက်တော်ရေကပ်ရင်း ဘယ်လို ဖြစ်သည် ရယ်မသိ သော ကံတော်ရေခွက်လေးက လက်နဲ့ တိုက်မိကာ ပြုတ်ကျသွားသည်။ ။ ကွဲကြွေသွားသော သောက်တော်ခွက် အပိုင်းအစလေးများကို ကောက်ရင်း လှမေတစ်ယောက် စိတ်တွေ အလိုလို လေးနေမိနေသည်။ ။ ဒီနေ့မနက် အိပ်ရာနီး ကတည်းက သူမ စိတ်မကြည်ချင်။ ဘာကြောင့်ရယ်မသိ ဒီနေ့မှ ခင်ပွန်းသည် ကို အရမ်း သတိရနေမိသည်။ ။

"ဘုရား ဘုရား ကိုအေး ဘာမှ မဖြစ်ပါစေနဲ့ အိမ်ကို အဆင်ပြေချောမွေ့စွာ ပြန်ရောက်လာပါစေ ဘုရား"

သို့ပေမဲ့ လှမေ ဆုတောင်း မပြည့်ခဲ့ပါချေ သားဇော မယားဇောဖြင့် ခုတ်ပြီးသား ဝါးလုံးများကို ထမ်းကာ အိမ်ပြန်ရောက်ချင်ဇောဖြင့် အလောသုံးဆယ် ပြန်ဆင်းလာသော ကိုအေးတစ်ယောက် တောလမ်းမှာ ခွေနေသော မြွေဟောက်ကို မမြင်ပဲ တက်နင်း လိုက်မိသည် မှာ တော့ ...

'ဖောက်'

ခြေချင်းဝတ်ဆီမှ ပူခနဲဖြစ်သွားသော အသိနဲ့ အတူ ကိုအေးတစ်ယောက် လဲကျသွားပြီး အမြင်အာရုံများ တဖြည်းဖြည်း ပြာဝေလာလျက် သူချစ်သော ဇနီးနှင့်ရင်သွေးလေးအား ထာဝရ ကျောခိုင်း သွားလေတော့သည်။ ။

"အမလေး ဖြစ်ရလေ ကိုအေးရယ် ကျုပ်ကိုခုတော့ စိတ်ချလက်ချ ထားသွားပြီလား ကျုပ်တို့ ကလေးလေး မျက်နှာကို မြင်ချင်လှပြီဆို ခု

တော့ဘာလို့ များ ထွက်သွားရတာတုန်း ကိုအေးရဲ့ ထကြည့်ပါဦးတော့ အီး ... ဟီး ... ဟီး ..."

မလှမေအဖြစ်ကို ကြည့်ပြီး တစ်ရွာလုံး စိတ်မကောင်းကြ။ သူတို့ လင်မယား သိပ်ချစ်ကြတာ တစ်ရွာလုံး အသိပင်ကိုး။ ခုလို ကိုယ်ဝန် နေ့စေ့ လစေ့ကြီးနှင့် အချိန်မှာ ဖြုန်းခနဲ ခင်ပွန်းသည် ဆုံးပါးသွားလေတော့ မလှမေ ဘယ်လောက် ခံစားရရှာမလဲ မလှမေကိုကြည့်ပြီး စိတ်မကောင်း ရုံမှ တပါး သူတို့ ရော ဘာများ တတ်နိုင်မှာ လဲလေ။ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင် ကိုအေး ရက်လည်သောနေ့မှာ မလှမေ သားဦးလေးကို မီးဖွားသည် ။ ဖတဆိုးသားလေးမို့ မလှမေသားလေးကို တုန်နေအောင်ချစ်သည် ။ အဖမေတ္တာရော အမိမေတ္တာပါ သားလေးအပေါ် အပြည့်အဝ ပေးသည် ။ ခင်ပွန်းသည် ကို လွမ်းဆွတ် သတိရမိတိုင်း ဒီသားလေးကို ရင်ခွင်မှာ အပ် ပါးဖောင်းဖောင်းလေးကို မွှေးကြူရင်း အလွမ်းဖြေရသည် ။

"စောင်ပုခက်ကို ခေါင်မှာ ချိတ်လို့ XXX သားလေးအိပ်တဲ့ ဘုံဗိမာန် မေမေတေးသံ နာခံရင်းနဲ့ မျက်တောင်မှေးပေါ့ အိမ်မက်ပြန်XXX"

သားလေးကလည်း ဘယ်လောက်ငိုငို စောင်ပုခက်လေးထဲမှာ ထည့်လွှဲပြီး ထိုသီချင်းလေး ဆိုပြလိုက်တာနဲ့ ချက်ချင်း အငိုတိတ်ပြီး အိပ်သွားတတ်သည် ။ ဒီလိုနဲ့ ကိုအေးမရှိတော့သည့် နောက်ပိုင်း ဒီသားလေးသာ မလှမေဘဝ ဒီသားလေးသာ မလှမေအနာဂတ် ဖြစ်လာခဲ့တာ ခုဆို သားလေးတောင် ငါးလထဲ ဝင်လာပါပြီကော။ သို့ပေမဲ့ ကံကြမ္မာဆိုးက ခုမှ သောကတွေ အနည်ထိုင်စ ပြုနေလေသော ကံဆိုးရှာတဲ့ မုဆိုးမလေး မလှမေဘဝထဲ မဖိတ်ခေါ်ပဲ ဝင်ရောက် လာပြန်လေသည် ။

"အရီးမြရယ် လုပ်ပါဦး သားလေး ကိုယ်တွေ ချစ်ချစ်တောက် ပူနေတာ နှစ်ရက်ရှိပြီ ငန်းဆေးလေးလည်း တိုက်ထားတာပဲ အဖျားကမကျ

ဘူး ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ပြောပါဦး အရီးမြဲရယ် "

မဖွံ့ဖြိုးသော ကျေးလက်ဒေသမို့ ဆေးရုံ ဆေးခန်းကမရှိ ဆေးပညာ ဗဟု သုတ မရှိရှာသော မလှမေတို့ အဖို့ မှာ တော့ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင် ရမှန်းမသိ။ ရွာမှာ တော့ နေထိုင်မကောင်းဖြစ်ရင် ငန်းဆေးလေးသောက် စောင်လေးခြုံပြီး ချွေးထုတ် ပစ်လိုက်တာပဲ။ ခုလည်း သားလေးကို ငန်းဆေးလေးတိုက် စောင်ခြုံပြီး ချွေးထုတ်ထားပေမဲ့ နှစ်ရက်ရှိပြီ အဖျားက မကျပေ။ ဒီထက်ပိုပြီးလည်း ဘာမှ မလုပ်တတ် ညဆယ့်တစ်နာရီ လောက် အရောက်မှာ တော့ သားလေးက အပူကြီးပြီး တက်သွားရာမှ သတိပြန်လည် မလာတော့ချေ။

"အမလေး လုပ်ကြပါဦး သားလေး သားလေးကို ခေါ်မရတော့ဘူး ကျုပ်သားလေးကို ကယ်ကြပါဦးတော့ ဘယ်သူမှ မကယ်နိုင်ကြတော့ ဘူးလား အီးဟီးဟီး"

ကံကြမ္မာဆိုးက ဘယ်အပြီးကြောင့် ရက်စက်လေသည် မသိ ဒီသားလေးကြောင့်ပင် အားတင်း လာခဲ့ရသမျှ ခုတော့ တကယ်ပင် မလှမေဘဝ ပျက်လေပြီ။ မပဋ္ဌာမြေလူး အရူးမီးပိုင်းသလို ဖြေမဆည်နိုင် ဆောက်တည်ရာမရ ထမင်းမစား ရေမသောက်နှင့် သားလေး အလောင်းကိုဖက်ကာ မျက်ရည်တွေတွေ ကျလျက် ဒီသားလေးအလောင်း မြေချသည့်နေ့မှာ တော့ မလှမေတစ်ယောက် ထူးဆန်းစွာ ပျောက်ဆုံးသွားလေသည် ။ ဘယ်ဆီ ရောက်သွားမှန်း ဘယ်သူမှ မသိကြ။

နောက်ငါးရက်ခန့် အကြာမှာ တော့ ... ရွာမှ နွားကျောင်းသားလေး တစ်ယောက် နွားပျောက်ရှာရင်း ရွာပြင် ရေတွင်းပျက်ကြီးနား အရောက် ပုပ်စော်နံ့နေသဖြင့် ရွာမှ လူကြီးများကို အသိပေးကာ ရေတွင်းထဲ မီးထိုးကာ ရှာကြတော့ ပုပ်ပွနေပြီဖြစ်သော မလှမေအလောင်းကို စိတ်မ

ကောင်းစွာ တွေ့ကြုံရလေသည်။ ။ လက်ထဲမှာ လည်း ဘယ်ကရမှန်းမသိသော ကလေးရုပ်ကလေး တစ်ရုပ်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ပွေ့ပိုက်လျက် သား။ ရွာကလူတွေပဲ မလှမေအလောင်းကို မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ် ပေးခဲ့ကြသည်။ ။

မလှမေဆုံးပြီး တစ်လပြည့်သော နေ့မှာ တော့ ... အချိန်ကား ညဆယ့်တစ်နာရီခန့်

"ဝုတ် ဝုတ် ဂူ အူ အူ" ခွေးအူသံတွေနဲ့ အတူ

"စောင်ပုခက်ကို ခေါင်မှာ ချိတ်လို့ သားလေးအိပ်တဲ့ ဘုံမိမာန် မေမေတေးသံ နားခံရင်းနဲ့ မျက်တောင်မှေးပေါ့ အိပ်မက်ပြန်"

မလှမေဆိုနေကျ သားချောတေးသံကို ကြားလိုက်ကြရသည်။ ။ တချို့က အပြင်သို့ ချောင်းကြည့် လိုက်စဉ်မှာ တော့ ရွာလယ်လမ်းတစ်လျှောက် ဆံပင်ဖားလျားနှင့် အရပ်ကလေးကို ပိုက်ကာ သားချောတေးဆိုလျက် ဝင်ရောက်လာသော မလှမေကို တွေ့လိုက်ကြရသည်။ ။

'ဟင် "

'အို '

"ဘုရား ဘုရား ကယ်ပါ "

"သရဲ သရဲ "

မနက်ရောက်တော့ မလှမေ မကျွတ်ဟူသော သတင်းက တစ်ရွာလုံး ပြန့်သွားသည်။ ။ ပရိတ်တွေရွတ် အမျှဝေပေမဲ့ ဘာကြောင့်ရယ် မသိ မလှမေကတော့ မကျွတ်ပေ သူကိုယ်တိုင်ပဲ သာဓုမခေါ်၍ ပဲလား မသိပါ။ ထိုနေ့မှ စ လပြည့် လကွယ် သူ့သားလေး ဆုံးပါးသွားသော အချိန် ညဆယ့်တစ်နာရီ ထိုးတိုင်း မလှမေတစ်ယောက် သားချောတေးကို ဆိုလျက် ရွာ

သို့ ရောက်လာတတ်စမြဲ ဪ သံယောဇဉ် အစွဲအလမ်းကြီးလွန်း လှရှာ
ပါလား လှမေတစ်ယောက် အစွဲအလမ်း သံယောဇဉ်တွေ ဖြတ်ကာ ကျွ
တ်ချိန်တန်လျက် သာဓုခေါ်ဆိုနိုင်မည့် တစ်နေ့ကိုတော့
ရွာသူရွာသားများ အားလုံး အစဉ်အမြဲပင် စောင့်မျှော်နေလျက် ထိုနေ့ကို
တော့ မလှမေဝိညာဉ်မှ တပါး တခြားသူ မသိနိုင်ပါချေ...။

အမ်နိုင်း (oasis)